

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.64/2013/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év május 09. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bujtogatás büntette miatt **vádlott**ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. június 27. napján kihirdetett KB.II.67/2012/9. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott katonai bűncselekményét bujtogatás vétségének [Btk. 448. § (1) bek.] **minősíti**.

A Hódmezővásárhelyi Járásbíróság 3.B.517/2011/33. számú ítéletével elrendelt próbára bocsátást kimondó rendelkezést **hatályon kívül helyezi**.

A vádlottal szemben katonai bűncselekmény miatt kiszabott lefokozást a zaklatás vétsége miatt is tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. június 27. napján kihirdetett KB.II.67/2012/9. számú ítéletével **vádlott**at bűnösnek mondta ki a Btk. 357. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő bujtogatás büntetében, ezért önálló katonai büntetésül lefokozásra ítélte.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a vádlott három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be irányának és okának megjelölése nélkül.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.806/2013/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a Btk. 2. §-ában foglaltakra figyelemmel a vádlott bűnösségét az elbírálás idején hatályos új Btk. 448. § (1) bekezdésébe ütköző bujtogatás vétségében állapítsa meg. Az indokolásban írt jogszabályi hivatkozásokat az új törvénynek megfelelően módosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A vádlott által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállás megállapítása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott teljes ténybeli beismerő vallomást tett, nem vitatva azt, hogy a terhére rótt bejegyzéseket ő tette meg a vádiratban rögzített körülmények között, azonban vitatta, hogy ezek a kifejezések alkalmasak lennének bujtogatás megvalósítására, továbbá kifejtette azon álláspontját, hogy szabad vélemény nyilvánításának korlátozását látja abban, hogy az internetes bejegyzései miatt eljárást indítottak vele szemben. A vádlottnak a tárgyaláson tett ténybeli beismerő vallomását alátámasztották a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így a katonai tanács a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg.

A másodfokú eljárásban beszerezett, az 5. sorszáma alatt található bűnügyi kérdőjegy tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállást a vádlott személyi körülményei tekintetében annyiban egészíteti ki, hogy: „A vádlottat a Hódmezővásárhelyi Járásbíróság a 2014. február 26. napján kelt és március 03. napján jogerőre emelkedett 3.B.517/2011/33. számú ítéletével a Btk. 176/A. § (2) bekezdés a./ pontja szerinti zaklatás vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta.”

A másodfokú elbírálás idején hatályos Btk., a 2012. évi C. törvény 66. § (1) bekezdés a./ pontjában foglaltak szerint a próbára bocsátást meg kell szüntetni, és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 265. § (2) bekezdése alapján a Hódmezővásárhelyi Járásbíróság hivatkozott számú jogerős ítéletét a jelen ügghöz egyesítette. A Legfelsőbb Bíróság a BH.1990/53. számú eseti döntésében kifejtette, hogy ezt az egyesítést a másodfokú eljárásban is meg kell tenni. Az egyesítés tényére figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék katonai tanácsa által megállapított tényállás mellett az egyesítéssel érintett ügyben rögzített tényállást is feltünteti.

E szerint: „**vádlott** és **tanú1** kapcsolatából ... napján közös gyermekük született, aki az anyánál került elhelyezésre. 2010. év augusztus hó 19. napján **vádlott** szolgálatban volt, és 18 óra körüli időben ... járőrszolgálatot látott el segédmotor-kerékpárral ... kollégájával. Ebben az időben ... előtti parknál tartózkodott **tanú1** gyermekükkel, ..., édesanyjával, ..., valamint régi ismerőseikkel, ... és annak édesanyjával, **vádlott** meglátta **tanú1-t** és gyermekét a parkban, odament hozzájuk, beszélt velük, majd egy hívás miatt távozott kollégájával együtt. 18 óra körüli időben ismét elhaladt a parknál, amikor meglátta a parkban még mindig ott tartózkodó **tanú1-t** gyermekével és az előzőekben felsorolt személyek

társaságában, valamint azt is látta, hogy gyermeke ... kezében van. **vádlt** ekkor segédmotoros-kerékpárját leállította és gyalogosan odament **tanú1-hez** és társaságához, és a padon ülő, kezében fiát tartó ... fordulva megfenyegette azzal, hogy „Ha még egyszer meglátom a gyermekemet a kezében, a golyó a fejedbe repül”. A vádlott ekkor szolgálatban volt, egyenruhát viselt, szolgálati fegyvere is nála volt, azonban semmiféle olyan mozdulatot nem tett, ami a fegyverhasználatra utalt volna. Ezt követően **tanú1-t** felszólította, hogy menjen haza, azonban ő ennek nem tett eleget. Figyelemmel arra, hogy a parkban ... kollegája várta, a vádlott megfordult és visszament a segédmotor-kerékpárjához, majd együtt a helyszínt elhagyták. **vádlt** fenti cselekményével ... személy elleni erőszakos cselekmény elkövetésével fenyegette meg félelemkeltés céljából, mely a sértettben komoly félelmet, ijedséget keltett. ... sértett zaklatás vétsége miatt 2010. év augusztus hó 23. napján joghatályos magánindítványt terjesztett elő. „

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A vádlotti fellebbezés nem alapos.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és az elsőfokú ítélet meghozatala idején helyesen foglalt állást a cselekmény jogi minősítését illetően is. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal alulról 3. bekezdésétől a 4. oldal végéig igen részletesen foglalkozott a bűnösség kérdésével, a jogi minősítéssel, illetve a vádlottnak az elsőfokú tárgyaláson előterjesztett védekezésével. Foglalkozott a Hszt. vonatkozó rendelkezésével, az ebben a tárgyban született 8/2004. (III.25.) AB határozatban foglaltakkal, nevezetesen azzal, hogy a véleménynyilvánítás, mint alkotmányos alapjog a fegyveres szerveknél szolgálati viszonyban álló személyek tekintetében korlátozható, a fegyveres szervek feladatellátásának zavartalansága biztosítása céljából, tehát a szolgálati rendet és fegyelmet sértő megnyilatkozások tekintetében. Ezt követően a katonai tanács ítélete jogi indokolás részében a vádlottnak a történeti tényállásban írt cselekményét összevetette a törvényi tényállásban rögzített tényállási elemekkel, és helytállóan állapította meg a vádlott bűnösségét.

Az elsőfokú bíróság az ügy elbírálása során az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény szabályait alkalmazta. A vádlott bűnösségét a 357. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő bujtogatás büntetében állapította meg, ahol a minősítő körülmény a szolgálat teljesítése közben történő elkövetés. Megállapítható azonban, hogy a másodfokú elbírálás idején hatályos büntető törvény a 2012. évi C. törvény a vádlottra nézve kedvezőbb, hiszen a bujtogatást szabályozó 448. §-a nem tartalmazza a szolgálat teljesítése közben történő elkövetés minősítő körülményt. Így a vádlotti magatartás csupán ezen törvény 448. § (1) bekezdésébe ütköző bujtogatás vétségét valósítja meg, amely

egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő vétség. A Btk. 2. §-ában foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottra nézve kedvezőbb, elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta. A másodfokú bíróság a közös büntetés kiszabása érdekében az egyesítéssel érintett Hódmezővásárhelyi Járásbíróság 3.B.517/2011/33. számú ítéletével elrendelt próbára bocsátást kimondó rendelkezést a Be. 330. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte. Ebben az ítéletben a járásbíróság a vádlott bűnösségét az 1978. évi IV. törvény 176/A. § (2) bekezdés a./ pontja szerinti zaklatás vétségében állapította meg, mely bűncselekmény tekintetében - annak ítélt dolog jellegére figyelemmel - nem volt lehetőség a másodfokú elbírálás idején hatályos büntető törvény szerinti jogi minősítésre.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan hivatkozott a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményekre, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a cselekménye jellegére figyelemmel önálló katonai büntetésül lefokozást szabott ki. Nem kétséges, hogy a vádlott magatartásával méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, és ez a büntetés a másodfokú elbírálás idején hatályos büntető törvény 135. § (1) bekezdés a./ pontja, illetve 137. § (1) és (2) bekezdése alapján is kiszabható. Megállapítható ugyanakkor, hogy a vádlott a zaklatás vétségét is rendőri jellege felhasználásával, azzal visszaélve, ténylegesen vezényelt szolgálata során valósította meg, tehát a lefokozás ezen bűncselekmény tekintetében is megfelelő joghátrányt jelent. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottal szemben katonai bűncselekmény miatt kiszabott lefokozást a zaklatás vétsége miatt is kiszabottnak tekinti. A másodfokú bíróság az ítéletet ennek megfelelően megváltoztatta, egyebekben - a joghátrány tekintetében - pedig helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén, valamint a már hivatkozott jogszabályi helyeken alapszik.

Budapest, 2014. május 09.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. május 09.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke